

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: F V E R a d s l a v i c e, s.r.o.**, se sídlem v Radslavicích č. p. 315, PSČ 751 11, IČ: 286 03 044, proti **žalovanému: F i n a n č n í m u ř e d i t e l s t v í v Ústí nad Labem**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č. p. 61, PSČ 400 21, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1950/12-1200-506035,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce **3.000,-Kč**, a to do třiceti dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou k poštovní přepravě dne 30. 4. 2012 u zdejšího soudu domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1950/12-506035, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti pěti rozhodnutím Finančního úřadu v Děčíně ze dne 10. 8. 2011, č. j. 149907/11/178913501506, ze dne 24. 8. 2011, č. j. 154030/11/178913501506, ze dne 10. 10. 2011, č. j. 165569/11/178913501506, ze dne 28. 11. 2011, č. j. 186945/11/178913501506, a ze dne 8. 12. 2011, č. j. 189949/11/178913501506, jimiž bylo rozhodováno o stížnostech žalobkyně na postup plátce daně dle ust. § 237 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. **lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem**, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**.

Podle § 40 odst. 1 s.ř.s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední

den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaný předložil kompletní správní spis včetně originálu žalobou napadeného rozhodnutí s dokladem o jeho doručení žalobkyni spolu s písemným vyjádřením k žalobě. Na základě toho pak soud mohl zjistit, kdy začala žalobkyni běžet lhůta pro podání správní žaloby, a následně posoudit, zda byla či nebyla zachována lhůta pro podání správní žaloby, neboť před vlastním meritorním přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí je soud vždy povinen zabývat se tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro tento meritorní přezkum, mezi které podmínka podání žaloby v zákonem stanovené lhůtě, nepochybně patří.

Z obsahu správního spisu soud k otázce dodržení zákonné lhůty k podání správní žaloby zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo legitimně doručováno přímo žalobkyni, neboť ta nebyla v řízení před žalovaným i prvoinstančním správním orgánem nikým zastupována. Žalobkyni bylo rozhodnutí žalovaného doručováno rovněž zcela legitimně prostřednictvím její datové schránky, přičemž k řádnému doručení dotyčného rozhodnutí prokazatelně došlo dne 23. 2. 2012, kdy se přihlásila do její datové schránky oprávněná osoba ve smyslu ust. § 8 odst. 1 až odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, jak vyplývá z přiložené doručky vytištěné z elektronického systému datových schránek. Tento den, tj. 23. 2. 2012, je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců byl tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí čtvrtek **23. 2. 2012** a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak skončila v pondělí **23. 4. 2012**.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, ostatně jak již bylo poznamenáno shora, že žalobkyně tuto žalobu, prokazatelně podala k poštovní přepravě **až dne 30. 4. 2012**, když tato skutečnost zjevně vyplývá z otisku razítka podací pošty na obálce, v níž byla soudu zaslána předmětná žaloba.

Na základě předloženého dokladu o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného spolu se správním spisem a s ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. tak soudu nezbylo jinak, než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto soud byl soud nucen v intencích ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou ve výroku usnesení ad I. bez dalšího odmítnout.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl soud ve výroku usnesení ad III. rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3.000,-Kč, který bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 1. října 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová